

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Ateik, Šventoji išminties Dvasia, atverk mūsų sieloms dangus paslaptis, jų begalinę didybę, galingumą ir grožį. Mokyk mus mylėti Tave labiau už visus žemės turtus, džiaugsmus ir malonumus.

Ateik, Šventoji supratimo Dvasia, apšviesk mūsų mintis, kad teisingai suprastume galias Apreiškimo tiesas ir, žemės gyvenimui pasibaigus, būtume verti gėrėtis nuostabiąja Švenčiausiosios Trejybės vienybe.

Ateik, Šventoji patarimo Dvasia, vesk ir saugok mus, kad visuomet vykdytume Tavo valią. Patrauk mūsų širdis, nukreipk nuo blogo, vesk mus tiesiu įsakymų keliu į amžinybę, be kurios niekur savo laimės nesurasime.

Ateik, Šventoji tvirtumo Dvasia, sutvirtink mūsų sielas kiekviename sunkume ir priešingume, stiprink kiekvieną gerą mūsų pastangą. Sustiprink silpnas mūsų jėgas, suteik drąsos kovoje su kliūtimis, siekiant tobulumo, kad nebūtume atskirti nuo Tavęs, mūsų Dievo, nuo paties didžiausio Gėrio ir Grožio.

Ateik, Šventoji pažinimo Dvasia, kad suprastume dangaus Tėvo valią. Parodyk pasaulio niekingumą ir padėk, kad viskuo naudotumės vien Dievo garbei ir savo išganymui, kad pro viską matytume ir Tavo atpildą amžinybėje.

Ateik, Šventoji maldingumo Dvasia, užvaldyk mūsų širdis, palenk jas tikėti Tavo meile, kad visa širdimi ieškotume Tavęs ir rastume Tave, savo tikrąjį džiaugsmą.

Ateik, Šventoji Dievo baimės Dvasia, perimk visą mūsų būtybę, kad visuomet turėtume prieš akis Tavo teismą ir vengtume visko, kas Tave įžeidžia, – kad taptume verti pasirodyti Tavo dieviškosios didybės akivaizdoje ir dalyvauti Tavo begalinėje laimėje. Amen.

**“Ateik, Šventoji Dvasia,
pripildyk savo tikinčiųjų širdis
ir įžiebk jose savo meilės ugnį.”**

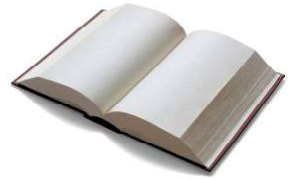

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 2, 1–11; Ps 103, 1. 24. 29–31. 34; Rom 8, 8–17

Psalmės atliepas

Viešpatie, atsiųsk savo Dvasią ir atnaujinki žemės veidą.

Evangelija pagal Joną (14, 15–16. 23b–26)

Jei mane mylite, – jūs laikysitės mano įsakymų; aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius.

Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. Kas manęs nemyli, mano žodžių nelaiiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs. Aš jums tai pasakiau, būdamas pas jus, o Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs.

Evangelijos komentaras:

Net sunku patikėti, kad nuo Velykų jau praėjo penkiasdešimt dienų! Tiek įvairios šventės bažnyčioje ir parapijos gyvenime, tiek vienas kitą vejantys kasdienio gyvenimo reikalai padarė, kad velykinis laikas praskriejo, tarsi ant sparnų. Tai buvo metas, kai galėjome susitikti su įvairias žmonėmis, drauge atėjusiais minėti Viešpaties prisikėlimo.

Šiandien švenčiamos Sekminės nėra nei Jėzaus, nei pirmųjų krikščionių išradimas. Tai sena žydų šventė, kai izraelitai minėdavo dieną, kuomet išrinktoji tauta ant Sinajaus kalno iš Dievo gavo dešimt įsakymų. Remiantis Šv. Rašte randamomis užuominomis buvo laikoma, kad Dievas savo įsakymus davė, praėjus penkiasdešimčiai dienų po žydų tautos išvedimo iš Egipto, kaip jie patys sakydavo, „išvadavimo iš nelaisvės namų“. Taip ir mes, praėjus penkiasdešimčiai dienų po Velykų, švenčiame svarbiausią Dievo dovaną, susijusią su Jo duotu įstatymu: Šventąją Dvasią.

Paprastai, prabilus apie Šventąją Dvasią, niekas iki galo visko aiškiai negalime suprasti... Šia proga būtų verta priminti, kad Šventoji Dvasia nėra daiktas ar reiškiny, bet asmuo, buvimas. Sakysčiau, kad jeigu kuris ir turime susikūrę apie Ją vienokią ar kitokią teoriją ir įsivaizduojame, jog žinome, ar bent numanome, kas yra Šventoji Dvasia, visa tai vertėtų pasilaikyti tik sau. Taip yra todėl, kad Šventoji Dvasia atpažįstama ne tiek pagal tai, ką vienas ar kitas išmintingas teologas yra apie Ją pasakęs, bet iš savo veikimo žmonių gyvenime.

Jei koks Šventojo Rašto Žodis, Mišių metu išgirsta malda, mąstymo metu girdėtos mintys palietė mūsų širdį, nereikia nė abejoti: čia veikė Šventoji Dvasia.

Jei netikėtas susitikimas su žmogumi nuskaidrino visą pilką savaitę, aišku, kad čia prisilietė Šventoji Dvasia.

Jei žmogų po ilgo dvasinio letargo periodo, užpūsta troškimas stoti Viešpaties akivaizdoje ir melstis, – čia įsikišo Šventoji Dvasia.

Jei atrandame savyje anksčiau nepatirtos drąsos padaryti ryžtingą sprendimą, sutvarkyti pašlijusius santykius, kurie verčia kentėti mus ir kitus žmones, atverti širdį nelauktam atleidimui, nė neabejokime: mūsų širdyje veikia Šventoji Dvasia.

Regėdami šį veikimą, mes pagrįstai vadiname Šventąją Dvasią savo tikėjimo Gaivintoja. Be Jos mūsų dvasinis gyvenimas dažnai atrodo gerokai senstėjęs, parūdijęs ir padengtas pelėsiais. Šventoji Dvasia švelniai, dažnai ir nepastebimai, prisideda, gaivindama mūsų tikėjimą, išlaisvindama jį iš baimės gniaužtų, atverdama mūsų širdis Dievo meilei. Tik per Šventąją Dvasią pašalinamos visos biurokratinės apnašos, darančios tikėjimą nuobodžiu privalomu dalyku, kuris, daugelio nuomone, atima gyvenimo džiaugsmą.

Mums tereikia tik trupinėlio drąsos! Pakelkime bures ir leiskime vedami Dvasios dvelkimo. Ji yra „gyvybės davėjas“, Ji „išvadavo mus iš nuodėmės ir mirties įstatymo“, Ji leis kiekvienam mūsų kasdien patirti tikėjimo Prisikėlusiuoju naujumą ir grožį.

**“Viešpatie, atsiųsk savo Dvasią
ir atnaujink žemės veidą!”**

Sekminės – Pentekost – krikščionims reiškia penkiasdešimtą dieną po Velykų. Tai Šventosios Dvasios atsiuntimo iškilmė ir Bažnyčios gimtadienis. Skaitiniai mini kaip 3000 žydų įtikėjo Jėzų. Tai kieno gi gimtadienį švenčiame? Galima sakyti, jog Sekminės yra gimtadienis tos Bažnyčios kurią Jėzus įkūrė prieš 2000 metų. Tačiau šios dienos skaitiniai primena, jog Sekminės yra tiek praeities, tiek ir dabarties įvykis. Šitaip norima pasakyti, jog Šventosios Dvasios dovana yra tai, kuo reikia dalintis ir šiandien.

Daugeliui žinomas didis kompozitorius Giacomo Pucini. Tikriausia daugeliui girdėtas jo vardas ir muzika, tokie kūriniai kaip Madame Butterfly; La Bohema; Tosca. O 1922 metais Pucini pradėjo savo galbūt geriausią kūrinį Turandot. Berašant šią operą jis susirgo vėžio liga. Žinodamas, kad neilgai beliko gyventi, jis keik įstengdamas skubėjo rašyti šią operą, bet liga buvo greitesnė. Prieš mirdamas Pucini pasakė savo mokiniams, kad jis neįstengs baigti operos ir kad jie užbaigtų jo darbą. Taip 1924 metais jis mirė nebaigęs operos.

Po dviejų metų Turandot premjera vyko garsioje Milano koncertų salėje La Scala. Vienas geriausių Pucini mokinių Arturo Toscanini stojo prie dirigento pulto. Opera prasidėjo, muzika skambėjo nuostabiai iki to momento kur baigė rašyti Pucini. Tada dirigentas sustabdė orkestrą, padėjo lazdelę ir pasakė: „Mokytojas prieš mirdamas parašė iki čia.“ Ir stojo mirtina tylą. Paskui Toscanini susijaudinęs pasakė: „Bet jo mokiniai užbaigė darbą“, ir paėmęs dirigento lazdelę tęsė kūrinį iki pabaigos iki griausmingų plojimų ir audringų ovacijų.

Pucini mokiniai buvo persmelkti mokytojo dvasios. Užbaigdami jo kūrinį jie apmąstė kiekvieną natą, kiekvieną pasažą, kiekvieną balsą būtent savo mokytojo dvasioje panaudodami įgimtą charizmą ir talentą, kurį jis ugdė.

Panašiai nutiko ir per Sekmines. Jėzus įgalino mokinius tęsti Jo pradėtą išganymo darbą. Jeigu mūsų krikštas gali būti laikomas asmeninėmis Velykomis, tai sutvirtinimo sakramentas Sekminėmis. Todėl ir mes kiekvienas asmeniškai esame pašaukti tęsti Jėzaus išganymo darbą.

Ar pagalvojame, kaip gi atsitiko, kodėl mes visi šiandien esame čia ir švenčiame Sekminių Eucharistiją? Mes esame čia todėl, kad Šv. Dvasia veikė per kitus žmones, per mūsų tėvus, senelius, gal mokytojus, gal gerų knygų rašytojus ir galiausiai kažkokiu būdu palietė mus pačius. Dievas dovanoja savo Dvasią ir įtraukia žmones, kad jie gyventų Gerąja naujiena.

Sekminės mus visus kviečia turėti drąsos tęsti Jėzaus išganymo darbą. Į Sekminių maldas įtrauktas toks prašymas. „Viešpatie, atsiųsk savo Dvasią ir atnaujink žemės veidą“.

Šiandien kompiuterių kalba, tiksliau paplitusiu žargonu tariant mes prašome Dievą „apdeitinti“ krikščionybės programą mumyse.

Pagalvokime ką konkrečiai norėtume apdeitinti (atnaujinti). Gal savo maldą, gal teigiamą žvilgsnį į kitus žmones ir save, gal sutvirtinimo, santuokos sakramento pažadus, gal dar ką nors, kad Viešpaties dvasioje tęsčiau jo darbą kaip tęsė Pucini mokiniai.

Pagal kun. Vidmanto Šimkūno homiliją

Sekminės

Šiandien švenčiame Šv. Dvasios Atsiuntimo šventę. Sekminės krikščionims yra antra pagal svarbą šventė. Pirmosios svarbos šventė – Velykos – Jėzaus kančia, mirtis ir prisikėlimas. Sekminių reikšmė – Dievo Dvasios atsiuntimas žmonėms, krikščionių Bažnyčios pradžia – gimtadienis.

Ateik, Šventoji Dvasia, ir pripildyk mūsų širdis savimi!

Su šiandiene Sekminių švente yra baigiamas Velykų laikas. Pradėsime ir švęsime Eilinių liturginių laikų, kurį primins žalia liturginė spalva. Ateinantį sekmadienį švęsime Švč. Trejybės sekmadienį.

Sutvirtinimo sakramentas Viršužiglio bažnyčioje

Birželio 22 dieną, sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje, švenčiant sekmadienio Eucharistiją, vyks ir Sutvirtinimo sakramento šventimas. Eucharistijai vadovaus mūsų vyskupas Rimantas Norvila. Mūsų parapijos krašto sutvirtinamieji švęs savo Krikšto sąmoningą pakartojimą ir krikščioniško tikėjimo ir gyvenimo patvirtinimą.

Gegužės mėn. šventė Krikštą

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Ignas Vegelevičius, gyvenantis Laumėnuose.
2. Kotryna Vegelevičiūtė, gyvenanti Laumėnuose.

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Barbora Vegelavičiūtė, gyvenanti Šlienavoje.

Gegužės mėn. šventė pirmą Komuniją

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Raidas Mackevičius; 2. Auksėja Mackevičiūtė; 3. Emilė Kukarėnaitė; 4. Kasparas Vilkinis; 5. Akvilė Martinkutė; 6. Goda Aušrynė Sakalauskaitė; 7. Domantas Sakalauskas; 8. Kajus Matusevičius; 9. Matas Matusevičius; 10. Justas Kačiulis; 11. Eimantas Liutkus; 12. Nojus Sakalauskas; 13. Edvinas Vizbara; 14. Markas Vizbara; 15. Adrijus Petraitis; 16. Saulė Žebrauskaitė; 17. Barbora Vegelavičiūtė; 18. Rusnė Sakalauskaitė; 19. Austėja Ryžova; 20. Augustė Ryžova; 21. Dovydas Algabekovas; 22. Tomas Ivanauskas; 23. Aurėja Vaičiukynaitė; 24. Arnas Vaičiukynas; 25. Adomas Vengraitis; 26. Austėja Kazlauskaitė; 27. Rita Kudirkaitė; 28. Kajus Kuprėnas; 29. Kasparas Rutkauskas; 30. Domas Aleksandravičius; 31. Ieva Jarmalavičiūtė; 32. Ignas Kezys; 33. Gabrielė Samuolaitytė; 34. Dovidas Blaškevičius; 35. Santa Žilinskaitė; 36. Luknė Senavaitytė; 37. Domas Grebliuskas; 38. Simas Sventickas; 39. Vėjas Jonaitis; 40. Rugilė Jonaitytė; 41. Vakarė Stanevičiūtė; 42. Renaldas Stanevičius; 43. Austėja Prichockytė; 44. Darija Prichockytė; 45. Domas Milušauskas; 46. Guostė Rekutė; 47. Evaldas Ramanauskas; 48. Karolis Ramanauskas; 49. Herkus Jokubaitis; 50. Amanda Jeseliūnaitė; 51. Ieva Jokubaitytė; 52. Lėja Milašauskaitė; 53. Domantas Alionis; 54. Viltė Kareivaitė; 55. Ažuolas Sylis; 56. Adrijana Šešplaukytė; 57. Žygis Sarapinas; 58. Vytis Sarapinas; 59. Emilija Mažeikaitė; 60. Mėta Vidžiūnaitė; 61. Liepa Dudinskaitė; 62. Ignas Vegelevičius; 63. Austėja Ivanauskaitė; 64. Leticija Vilkaitė; 65. Elena Jankūnaitė.

Gegužės mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Marijona Leonora Virbašienė, 84 metų, gyvenusi Šlienavoje.
2. Konstancija Vita Mažeikaitė, 85 metų, gyvenusi Girionyse.
3. Stasė Šukienė, 81 metų, gyvenusi Kaune.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,
Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.